

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Nr. 3376 D.P.S.G.
Data 28.10.2004

Biro-ul permanent al Senatului
Bp 453 18.10.2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 697 20.10.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare:

- completarea art. 121 din Legea nr. 19/2000 cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, alin. (2¹), în sensul acordării a câte 50% din quantumul indemnizației pentru creșterea copilului, la cerere, ambilor părinți, în condițiile în care fiecare dintre aceștia încheie un contract individual de muncă cu timp parțial;

- modificarea art. 125 din legea sus menționată, în ceea ce privește quantumul brut al indemnizației pentru creșterea copilului și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav.

Potrivit *Expunerii de motive*, măsurile propuse de inițiatori sunt de natură să ducă "la corectarea tendinței de scădere demografică manifestată pregnant în ultimii ani, la îmbunătățirea gradului de ocupare a forței de muncă și la preîntâmpinarea deprofesionalizării acestuia, precum și la crearea posibilității unei împărțiri echitabile între părinți a responsabilităților legale de creștere a copiilor".

II. Observații și propuneri

1. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 17.03.2003, în sistemul public, nu se pot asigura facultativ persoanele care, printre alte situații, se află în plata unor prestații de asigurări sociale.

În consecință, cumulul indemnizației pentru creșterea copilului, cu salariul, nu este posibil deoarece, în sistemul public, o persoană nu poate fi în același timp beneficiar al unei prestații de asigurări sociale și plătitor de asigurări sociale.

Fac excepție situațiile prevăzute de art. 99 alin. (11) din lege, care se referă la plata unor drepturi acordate și suportate din fondul de salarii, potrivit legii, pe timpul cât angajatul se află în concediu medical sau în concediu pentru creșterea copilului.

În restul situațiilor, în care salariatul aflat în concediu pentru creșterea copilului devine plătitor al contribuției de asigurări sociale, plata prestației încetează în temeiul dispozițiilor art. 138 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000, nefiind aplicabile prevederile art. 7 alin. (1) din lege.

2. Potrivit prevederilor art. 37 și art. 38 din Legea 19/2000, coroborate cu prevederile Normelor de aplicare a acestei legi, timpul cât se datorează contribuția de asigurări sociale - pe baza căreia se stabilește stagiul de cotizare realizat de asigurați - și timpul cât aceștia beneficiază de indemnizații de asigurări sociale, se calculează lunar, prin însumarea numărului de zile lucrătoare corespunzătoare fiecărei situații.

Fracțiunile timpului zilnic de lucru se iau în considerare numai la stabilirea stagiului de cotizare realizat de salariații care lucrează cu timp parțial de muncă, potrivit dispozițiilor art. 103 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, într-o lună, un salariat nu poate fi luat în evidența asigurărilor sociale de stat, cu fracțiunile de zi corespunzătoare timpului cât beneficiază de indemnizație de asigurări sociale.

3. În conformitate cu art. 122 din Legea nr. 19/2000 indemnizația pentru creșterea copilului se acordă, la cerere, oricărui dintre părinții asigurați.

4. Potrivit art. 138 din aceeași lege, plata indemnizației pentru creșterea copilului se poate suspenda și relua, la cerere, oricând, din

inițiativa beneficiarului. Prin urmare, legiuitorul a prevăzut posibilitatea ca ambii părinți asigurați să poată participa, alternativ, la creșterea copilului.

5. În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 19/2000, în sistemul public, prestațiile de asigurări sociale reprezintă venit de înlocuire pentru pierderea totală sau parțială a veniturilor profesionale, ca urmare a bătrâneții, invalidității, accidentelor, bolii, maternității sau decesului, denumite riscuri asigurate.

Prestațiile sub formă de indemnizații de asigurări sociale acoperă riscurile de boală, accident și maternitate.

Prestația de bază care acoperă riscul de maternitate, prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 19/2000 - indemnizația de maternitate - este similară cu indemnizațiile acordate pentru incapacitatea temporară de muncă, din considerente medicale privind sănătatea gravidei și a fătului, respectiv a femeii care a născut recent și a copilului. Indemnizația pentru creșterea copilului prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. d) nu acoperă un risc enunțat în textul de lege, iar prin definiția sa este un drept care are ca finalitate protecția socială a copilului și care se exercită de către unul dintre părinții asigurați.

Potrivit prevederilor art. 50 și art. 51 din Legea nr. 53/2003, contractul individual de muncă se suspendă:

- de drept, pe timpul concediului de maternitate și pe timpul cât asiguratul își exercită dreptul la plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă și carantină;

- din inițiativa părintelui sau a susținătorului legal, pe timpul cât acesta își exercită dreptul la plata indemnizației pentru creșterea copilului sau la indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav.

Deși - spre deosebire de celelalte prestații din sistemul public acordate sub formă de indemnizații de asigurări sociale - în cazul exercitării dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului, pierderea venitului profesional este un efect direct al manifestării voinței asiguratului, legislația muncii asigură protecția locului de muncă.

6. Propunerea legislativă nu reglementează și situația în care unul dintre părinți solicită suspendarea plății indemnizației pentru creșterea copilului, în vederea încheierii unui contract individual de muncă cu timp normal de muncă. În această situație, părintele rămas în plată ar beneficia de indemnizație pentru creșterea copilului, în cuantum de 50% din baza de calcul, fără posibilitate recalculării acesteia.

7. Reglementarea a două modalități de stabilire a indemnizației pentru creșterea copilului și pentru îngrijirea copilului bolnav ar crea discriminare între asigurații sistemului public, incompatibilă principiilor constituționale.

8. În *Expunerea de motive* nu se indică sursa de finanțare din care aceste cheltuieli bugetare urmează a fi suportate. Or, potrivit art. 138 alin. (5) din Constituție "*Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*".

9. Anexăm, în copie, fișa financiară privind implicațiile bugetare ca urmare a aplicării prevederilor propunerii legislative în discuție.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea prezentei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Adrian NĂSTASE

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului